

2) *Негово-то спасеніе е даръ на всич-
кы-ты.*

Не вреди отъ коїж сме странж, отъ и стокъ ли сме, или отъ западъ, отъ съверъ ли или отъ югъ. Не вреди каквѣ шарѣ има лице то ни, бѣли ли сме, или черни: нито отъ какво състояніе сме, богати ли сме или бѣдни, учени ли сме или прости, голѣми ли сме, или малки; нито отъ кои да сме възрасти или родѣ, стари ли сме, или млади, мажъ или жена. Всички сме грѣшници, и Христостъ е Спаситель на грѣшници-ты.

3 *Негово-то спасеніе трѣбува да ся
проповѣда на всички-ты.*

Това спасеніе ся нахожда само въ Свято-то Писаніе; и които го имать, споредъ по-слѣднїж-тѣ заповѣдь на Спасителя, дѣлжни сѫ да го провождатъ на оныя, които го нѣ-матъ. Всякой трѣбува да ся научи, че той има Спаситель, и може да ся спасе. Ако ные, които имаме Св. Писаніе, не радимъ или ся откажемъ да го дадемъ на оныя, които го нѣ-матъ, или като имаме власть, забраняме имъ го, или не имъ позволяваме да го че-тѣтъ; то сме много виновати предъ Бога. Най голѣма-та привилегия, позволена на че-ловѣка, е да распространява Христово-то у-ченіе, и да станува орудіе за спасеніе-то на други-ты. Ако и да не можемъ да отидемъ сами на всякадѣ по свѣтѣ-тѣ да проповѣдо-ваме Христа, то можемъ съ молитви-ты си и съ милостынн-ты си да помагаме на дру-